A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2010. július 29.*

A C-54/09. P. sz. ügyben,

a **Görög Köztársaság** (képviselik: I. Chalkias és M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. február 6-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. Tserepa-Lacombe és F. Jimeno Fernández, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: görög.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, A. Borg Barthet (előadó), M. Ilešič, M. Safjan és M. Berger bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: R. Grass,

a főtanácsnok indítványának a 2010. március 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Görög Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-339/06 sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2008. december 11-én hozott ítéletének (EBHT 2008., II-3525. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) a hatályon kívül helyezését kéri, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság elutasította a szőlőültetvényeknek az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében megvalósítandó szerkezetátalakítása és átállítása céljából a tagállamok részére egy meghatározott hektárszám alapján kiosztott végleges pénzügyi juttatásoknak [helyesen: támogatásoknak] a 2006-os pénzügyi évre történő megállapításáról szóló, 2006. október 4-i 2006/669/EK bizottsági

határozat (HL L 275., 62. o.; a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránt a Görög Köztársaság által benyújtott keresetet.

Jogi háttér

Az 1493/1999/EK rendelet

2 A borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 179., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 25. o.) 14. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az első részleteket a Bizottság évente utalja át a tagállamoknak objektív szempontok alapján, a különleges helyzetek és szükségletek, valamint az intézkedés céljának eléréséhez szükséges erőfeszítések figyelembevételével.

(2) A támogatások első részleteit az intézkedés céljának és a rendelkezésre álló pénzkeretnek a figyelembevételével a tényleges kiadások és a tagállamok által előterjesztett felülvizsgált kiadási előirányzatoknak megfelelően alakítják ki.

(3) A támogatást a tagállamok között annak arányában osztják szét, hogy a közösségi szőlőterületből mekkora rész található az adott tagállam területén.

[…]”

Az 1227/2000/EK rendelet

3 A termelési potenciálra tekintettel az 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2000. május 31-i 1227/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 143., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 116. o.; a továbbiakban: 1227/2000 rendelet) 16. cikkének a 2006-os pénzügyi évre alkalmazandó változata alapján:

„(1) A tagállamok legkésőbb minden év július 10-ig továbbítják a Bizottsághoz a szerkezetátalakítási és átállási rendszerre vonatkozóan:

a) a folyó pénzügyi év június 30-ával ténylegesen eszközölt kiadásokról, valamint a teljes érintett területről szóló nyilatkozatot;

b) a folyó pénzügyi év június 30-ával érvényesített kiadásokról, valamint a teljes érintett területről szóló nyilatkozatot;

c) a folyó pénzügyi évben esedékes kiadások későbbi finanszírozása iránti kérelmek[et] az 1493/1999/EK rendelet 14. cikk (1) bekezdése szerinti keretösszegeken felül, és az egyes esetekben érintett összterületről;

d) módosított becslések[et] a kiadásokról és az érintett összterületekről, a szerkezetátalakítási és szerkezetváltási tervek megvalósítására vonatkozó időszak végéig bezárólag a következő pénzügyi évek tekintetében, az egyes tagállamok részére meghatározott keretösszegekkel összhangban.

(2) A költségvetési fegyelemre vonatkozóan megállapított általános szabályok sérelme nélkül, amennyiben a tagállamok által a Bizottságnak szolgáltatandó információk az (1) bekezdés szerint hiányosak [helyesen: az (1) bekezdés szerint szolgáltatandó információk hiányosak], vagy nem felelnek meg a határidőknek, a Bizottság ideiglenesen és átalányjelleggel csökkenti az előlegeket a mezőgazdasági kiadások számbavételekor [helyesen: a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó előlegeket]."

4 Az 1227/2000 rendelet 17. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az egyes tagállamok évente ténylegesen eszközölt, érvényesített és bevallott kiadásait a 16. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint a Bizottságnak bejelentett összeg határáig finanszírozzák, amennyiben ezek az összegek együttesen nem haladják meg az 1493/1999[…] rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamnak kiutalt pénzösszeget.

[…]

(3) A tagállamoknak a 16. cikk (1) bekezdés c) pontja szerint benyújtott kérelmeit az arányosság elve alapján fogadják el a rendelkezésre álló összeg figyelembe vételével, miután valamennyi tagállamra nézve levonták az 1493/1999[…] rendelet 14. cikke alapján a tagállamoknak kiutalt összes pénzösszegből a 16. cikk (1) bekezdés a) pontjának megfelelően bejelentett és a 16. cikk (1) bekezdés b) pontjának megfelelően bevallott együttes összeget. A Bizottság június 30-át követően – amint lehetséges – értesíti a tagállamokat, hogy a kérelmek milyen mértékben teljesíthetők.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, ha a 16. cikk (1) bekezdés[e] a) pontjának megfelelően bejelentett, hektárban kifejezett összes terület kisebb, mint amennyit az 1493/1999[…] rendelet 14. cikk[ének] (1) bekezdése szerint a tagállamok között az

adott pénzügyi évben felosztottak, [helyesen: tagállamnak az adott pénzügyi évben nyújtott támogatásban megjelöltek], akkor az adott pénzügyi évre bejelentett kiadás[ok] finanszírozásának felső határa a bejelentett összes terület és a hektáronkénti támogatás átlagos összegének szorzata; ezt az összeget az 1493/1999[…] rendelet 14. cikk[ének] (1) bekezdése szerint a tagállamra kiosztott összeg és az előzetesen becsült hektárszám arányaként kell kiszámítani.

Ez az összeg semmilyen körülmények között nem haladhatja meg a 16. cikk (1) bekezdés[ének] a) pontja szerint bejelentett kiadást.

E bekezdés végrehajtásának alkalmazásában az adott pénzügyi évre vonatkozó keretösszeghez képest 5%-os tűréshatárt kell alkalmazni a bejelentett összterületre vonatkozóan.

A nem e bekezdés alapján finanszírozott összegek nem vehetők igénybe a (3) bekezdés alkalmazása céljából.

[…]

(8) Egy adott pénzügyi évre való hivatkozás a tagállamok által október 16. és a következő év október 15. között ténylegesen teljesített fizetésekre vonatkozik.

[…]”

Az 1258/1999/EK rendelet

5 A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.) 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 2. és a 3. cikkben említett kiadások fedezésére szolgáló pénzügyi forrásokat a Bizottság az adott referencia-időszakban felmerült kiadásokra vonatkozó előleg formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére.

[…]”

6 E rendelet 7. cikke (2) bekezdésének értelmében:

„A Bizottság dönt az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegekről.

Az októberi kiadásokat októberre kell elszámolni, ha azok október 1. és 15. között merültek fel, és novemberre kell elszámolni, ha október 16. és 31. között merültek fel. Az előleget a tagállam részére legkésőbb a felmerült kiadás szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell kifizetni.

[…]”

A jogvita előzményei

7 A jogvita alapját képező tényállás az Elsőfokú Bíróság a következőképpen ismerteti:

„6 A 2006. pénzügyi év (2005. október 16. – 2006. október 15.) tekintetében a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és átállására vonatkozó pénzügyi támogatások 1493/1999 rendelet szerinti indikatív felosztását az 1493/1999/EK tanácsi rendelet értelmében a tagállamok számára egy bizonyos hektármennyiségű szőlőültetvény szerkezetátalakítására és átállására a 2005/2006-os pénzügyi évre megállapított irányadó [helyesen: indikatív] pénzügyi támogatások meghatározásáról szóló, 2005. október 10-i 2005/716/EK bizottsági határozat (HL L 271., 45. o.) határozta meg. A hivatkozott határozat mellékletében a Görög Köztársaság tekintetében 1249 ha területtel számítva 8 574 504 euróban határozták meg az indikatív pénzügyi támogatások összegét.

7 2006. július 10-én az 1493/1999 rendelet 14. cikke és az 1227/2000 rendelet 16. cikke alkalmazásában a görög hatóságok a pénzügyi támogatások megszerzése érdekében tájékoztatták a Bizottságot a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó kiadások 2006-os pénzügyi évben való alakulásáról. E bejelentés értelmében a hivatkozott teljes kiadások 6 829 204,46 eurót, az érintett területek pedig 788,002 ha-t tettek ki.

8 2006. szeptember 22-én a görög hatóságok levelet intéztek a Bizottsághoz az informatikai adatokban található gépelési hibáról, mivel 1102,271 ha volt a figyelembe veendő terület. Pontosították, hogy e terület a 2006. július 10-i levélhez csatolt, a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó 2006. június 30-ig tényleges eszközölt kiadásokat magában foglaló

táblázatban foglalt összterület, azaz 1085,391 ha, és a 2006. július 10-i levélhez csatolt, a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakításához és átállásához kapcsolódó, 2006. június 30-ig érvényesített kiadásokat magában foglaló táblázatban szereplő összterület, azaz 16,88 ha, összegének felel meg. Emlékeztettek továbbá arra, hogy az összkiadás 6 829 204,46 eurót tett ki.

9 2006. szeptember 26-án a Borpiaci Irányítóbizottság 890. ülésén a görög hatóságok ismételten kérték a Bizottságot a kiigazított adatok figyelembevételére. A Bizottság szóban elutasította a görög hatóságok kérelmét, jelezve, hogy késedelmesen nyújtották be a kiigazított adatokat.

10 2006. október 4-én a Bizottság elfogadta a [vitatott] határozatot. Ugyanazon időpontban a Bizottság egyik képviselője találkozott a görög hatóságok képviselőivel, akiknek elmagyarázta, hogy a határidőkre tekintettel nem tudnak eleget tenni a 2006. szeptember 22-én közölt kiigazított adatok figyelembevételére irányuló kérelmüknek.

11 2006. október 16-án a görög hatóságok levelet intéztek a Bizottsághoz, amelyben kérték a [vitatott] határozat mellékletének módosítását. A Bizottság nem tett eleget e kérelemnek."

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

8 A Görög Köztársaságnak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. november 30-án benyújtott keresetlevele a vitatott határozat azon részének a megsemmisítésére vagy megváltoztatására irányult, amely a görögországi szőlőültetvények szerkezetátalakítása és átállítása céljából biztosított pénzügyi támogatások elosztására vonatkozik, annak érdekében, hogy vegyék figyelembe a Bizottságnak 2006. szeptember 22-én megküldött helyes adatokat, és a megfelelő pénzügyi támogatást biztosítsák számára.

9 Keresetének alátámasztására a Görög Köztársaság az Elsőfokú Bíróság előtt öt, az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegére, a jóhiszemű együttműködés elvének a megsértésére, a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elvének a megsértésére, az arányosság elvének a megsértésére és a hatékony érvényesülés elvének a megsértésére alapított jogalapra hivatkozott.

10 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélettel elutasította az említett keresetet.

11 Az első jogalappal kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 25. pontjában úgy vélte, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének szövegéből, valamint azon szabályozás általános rendszeréből és céljából, amelynek részét képezi e cikk, kifejezetten kitűnik, hogy a hivatkozott cikkben előírt határidő kötelező határidő.

12 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet következő pontjában megjegyezte, hogy nem szükséges a „meghosszabbíthatatlan határidő" kifejezéssel való kiegészítés ahhoz, hogy kötelező jellegű legyen a szóban forgó határidő.

13 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően úgy vélte, hogy az a körülmény, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének három nyelvi változata úgy rendelkezik, hogy a tagállamok „minden év július 10-ig" közlik a Bizottsággal az e rendelkezésben hivatkozott adatokat, nem tulajdonít azoknak a többi nyelvi változattól eltérő értelmet.

14 Az Elsőfokú Bíróság továbbá úgy vélte, hogy e határidő kötelező jellegét megerősíti e határidőnek a szőlőültetvények szerkezetátalakításának és átállításának a rendszerében betöltött szerepe, valamint az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében foglalt kiadásokról és az érintett területekről szóló nyilatkozat célja, amelyre vonatkozóan az említett rendszer keretében megállapították e határidőt.

15 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 29. pontjában úgy vélte, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő célja, hogy lehetővé tegye az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt támogatások hatékony meghatározását úgy, hogy a tagállamoknak be kell tartaniuk azt a határidőt, amelyen belül évente kötelesek közölni a Bizottsággal az adatokat annak érdekében, hogy az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében előírt indikatív pénzügyi támogatások az említett rendelet 14. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően igazodjanak különösen a tényleges kiadásokhoz.

16 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 30–32. pontjában azt is megjegyezte, hogy a július 10-i időpont, amely kapcsolódik az ugyanazon év október 15-i időponthoz, annak érdekében került így meghatározásra, hogy a Bizottság számára rendelkezésre álljon az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében előírt végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatoknak a pénzügyi év vége előtt történő elfogadásához és közzétételéhez szükséges idő.

17 Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül a megtámadott ítélet 33–35. pontjában megállapította, hogy annak érdekében, hogy a tagállamok a folyó pénzügyi év vége előtt teljesíteni tudják az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében bejelentett kiadásokra vonatkozó utolsó kifizetéseket, és a Bizottság a költségvetési év vége előtt az azon pénzügyi évben rendelkezésre álló címsorokból visszatérítse azokat, a szóban forgó rendelkezések hatékony érvényesüléséhez szükséges, hogy az adott pénzügyi évben a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatokat a pénzügyi év vége előtt, azaz október 15. előtt elfogadják.

18 Ezt követően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 39. pontjában úgy vélte, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő kötelező vagy nem kötelező jellegére vonatkozó érv nem alapítható e cikk (2) bekezdésére, mivel ez utóbbi annak következményeire vonatkozik, ha az érintett tagállam hiányos adatokat közöl, vagy adott esetben nem tartja be az e közlésre előírt határidőt.

19 Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül a megtámadott ítélet 41. pontjában elutasította a Görög Köztársaság azon érvét, miszerint az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése megerősíti az előírt határidő indikatív jellegét, amennyiben előírja azon elvet, amely szerint a Bizottság köteles a tagállamok által ténylegesen eszközölt kiadásokat finanszírozni, ami magában foglalja azon lehetőséget, hogy a tagállamok július 10-ét követően is kiigazítsák tévedéseiket. E tekintetben az Elsőfokú Bíróság, miután megjegyezte, hogy az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése az adott pénzügyi évben bejelentett, ténylegesen eszközölt és érvényesített kiadások – nem pedig kizárólag a ténylegesen eszközölt kiadások – finanszírozására vonatkozik, megállapította, hogy ez az érv hatástalan annyiban, amennyiben e rendelkezésre való hiányos hivatkozáson alapul.

20 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 50–60. pontjában elutasította a kereset második és harmadik jogalapját, amelyekkel a Görög Köztársaság lényegében arra hivatkozott, hogy nyilvánvaló volt a Bizottsággal az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő lejárta előtt közölt adatok állítólagosan hibás volta, és hogy következésképpen a jóhiszemű együttműködés, valamint a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elve alapján a Bizottság köteles lett volna figyelembe venni az említett határidő lejártát követően közölt, kiigazított adatokat.

21 Miután megállapította, hogy a görög hatóságok által a Bizottsággal 2006. július 10-én közölt adatok hibás jellege egyáltalán nem volt nyilvánvaló, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 57. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a Görög Köztársaság az érvét téves ténybeli előfeltevésre alapítja.

22 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 58. pontjában megállapította, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő kötelező jellegére tekintettel a tagállam nem követelheti, hogy a Bizottság vegye figyelembe az említett határidő lejártát követően közölt adatokat. Ezen ítélet 59. pontjában ezt követően pontosította, hogy bár nem teljesen kizárt a tagállam által késedelmesen közölt adatok figyelembevétele, a Bizottság elutasíthatja ezen adatok figyelembevételét, ha ez megakadályozhatja az adott pénzügyi évben a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatok megfelelő időben való elfogadását. Az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság nem sértette meg a hivatkozott elveket, amikor úgy határozott, hogy nem veszi figyelembe a kiigazított adatokat, mivel a Görög Köztársaság csak 2006. szeptember 22-én, azaz több mint két hónappal az állítólagosan hibás adatok közlését követően, és csak három héttel a határozat elfogadásának időpontja, azaz 2006. október 15. előtt közölte azokat.

23 Az Elsőfokú Bíróság elutasította a Görög Köztársaság által hivatkozott negyedik, az arányosság elvének a megsértésére alapított jogalapot is.

24 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 66. pontjában mindenekelőtt úgy vélte, hogy a Görög Köztársaság azon érvével ellentétben, miszerint a Bizottság megsértette az arányosság elvét azáltal, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének és 17. cikke (4) bekezdésének a *ne bis in idem* elv megsértésével történő együttes alkalmazása révén kétszeres szankcióval sújtotta őt, a vitatott határozatból nem tűnik ki, hogy a Bizottság a Görög Köztársaságra alkalmazta volna az említett rendelet 16. cikkének (2) bekezdését.

25 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően a megtámadott ítélet 69–75. pontjában elutasította a Görög Köztársaság azon érvét, miszerint a Bizottság megsértette az arányosság elvét azáltal, hogy a görög hatóságok által elkövetett számítástechnikai hibához viszonyítva aránytalan szankcióval sújtotta őt.

26 Az Elsőfokú Bíróság elutasította a hatékony érvényesülés elvének a megsértésére alapított ötödik jogalapot is.

27 Miután emlékeztetett, hogy kötelező határidőt kell alkalmazni annak érdekében, hogy a Bizottság a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatások megállapításáról szóló határozatot a vonatkozó pénzügyi év vége előtt el tudja fogadni, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 79. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az 1493/1999 rendelet 11., 13. és 14. cikkének hatékony érvényesülésével nem ellentétes a kötelező határidő alkalmazása és a tagállam által e határidőt követően közölt adatok figyelembevételének elutasítása, még ha ez az érintett tagállamnak nyújtott támogatások csökkentéséhez is vezet.

A felek kérelmei

28 A Görög Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság

– nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– adjon helyt a kereseti kérelmeknek;

– a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárás, valamint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek a viselésére.

29 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést mint elfogadhatatlant és megalapozatlant;

– a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

30 Fellebbezésének alátámasztására a Görög Köztársaság három, az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) és (2) bekezdésének és 17. cikkének a téves értelmezésére, számos általános jogelv hatályának az Elsőfokú Bíróság általi félreértelmezésére és az ellentmondásos indokolásra alapított jogalapra hivatkozik.

Az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) és (2) bekezdésének és 17. cikkének a téves értelmezésére alapított első jogalapról

A felek érvei

31 A Görög Köztársaság kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) és (2) bekezdését és 17. cikkét, amelyeknek együttes értelmezése az Elsőfokú Bíróság megállapításával ellentétben azt bizonyítja, hogy az említett 16. cikk (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegű.

32 Az említett határidő indikatív jellege különösen az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdéséből adódik. E tekintetben a Görög Köztársaság azzal érvel, hogy e rendelkezés szövegéből következik, hogy hiányos információk vagy információk határidőn túl történő továbbítása csak az előlegek ideiglenes és átalányjelleggel történő csökkentéséhez vezet. E tagállam szerint ebből az következik, hogy ezt a szankciót *a posteriori* megszüntethetik, mivel az érintett tagállam kiegészítette vagy továbbította az információkat a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat elfogadása előtt, így szankcióval sem lehet sújtani, és a neki járó összegeket sem lehet csökkenteni.

33 A Görög Köztársaság szerint érthetetlen, hogy az Unió jogalkotója a téves információkat időben továbbító tagállamra tekintettel hátrányosabb rendelkezést fogadott el, mint az azon tagállamokra alkalmazandó rendelkezés, amelyek információkat egyáltalán nem, vagy hiányosan továbbítottak.

34 A szóban forgó határidő indikatív jellege az 1227/2000 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének szövegéből is következik, amely rendelkezés alapján a ténylegesen eszközölt kiadásokat, és nem – amint az Elsőfokú Bíróság állítja – az eszközölt és bevallott kiadásokat finanszírozzák. A Görög Köztársaság ebből a tagállamok azon lehetőségére következtet, hogy a nyilvánvaló hibákat kijavítsák, mégpedig akár július 10-ét követően is.

35 Ezenkívül azzal érvel, hogy a többi nyelvi változatban szereplő „legkésőbb" kifejezésnek az 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének görög változatából való hiánya megerősíti az e rendelkezésben előírt határidő indikatív jellegét.

36 Emellett szól az a tény, hogy a Bizottság maga is elismerte, hogy elfogadott az említett határidő lejártát követően továbbított információkat.

37 A Bizottság azzal érvel, hogy a fellebbezés első jogalapja elfogadhatatlan, mivel az elsőfokú eljárásban felhozott érveket ismétli meg.

38 Különösen azzal érvel, hogy a Görög Köztársaság azon érvét, miszerint az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegét megerősíti az ugyanezen rendelet 17. cikkének (1) bekezdése, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel a tények újbóli vizsgálatára irányul.

39 A Bizottság ezenkívül azzal érvel, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdéséből nem következik, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt határidőnek indikatív jellege van, mivel a két rendelkezésnek eltérő a szerepe és a célja. Így a (2) bekezdés csak az információk hiányos vagy késedelmes továbbítása esetén alkalmazandó, amelyről a jelen ügyben nincs szó.

40 A Görög Köztársaságnak a „legkésőbb” kifejezés 1227/2000 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének görög változatából való hiányára alapított érve a Bizottság szerint azért elfogadhatatlan, mivel az az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset újbóli vizsgálatára irányul. Azzal érvel, hogy érdemben az említett kifejezésnek a görög változatból való hiánya a vitatott határidő jellegének az értékelése során nem minősül az értelmezés alapvető elemének, és hogy mindenesetre ez nem bizonyítja e határidő indikatív jellegét.

41 Végül azon érvre adott válaszként, miszerint az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegét megerősíti az a tény, hogy a Bizottság elismerte, hogy elfogadott határidőn túl továbbított információkat, ez utóbbi arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen vélte úgy, hogy valamely tagállam nem követelheti meg a határidőn túl továbbított adatok figyelembevételét, és hogy a Bizottság elutasíthat egy ilyen kérelmet, ha a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat megfelelő időben történő elfogadása lehetetlennek bizonyul.

A Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

42 Valóban, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, a Bíróság alapokmányának 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 112. cikke 1. §-ának c) pontja alapján a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. Az a fellebbezés, amely pusztán megismétli vagy szó szerint újra előadja az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett

jogalapokat és érveket, nem tesz eleget az e rendelkezések által támasztott indokolási követelményeknek (lásd többek között a C-125/07. P., C-133/07. P., C-135/07. P. és C-137/07. P. sz., Erste Group Bank és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. szeptember 24-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-8681. o.] 131. pontját).

43 Azonban, amennyiben a fellebbező a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ha ugyanis a fellebbező ily módon nem alapíthatná fellebbezését az Elsőfokú Bíróság előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (a C-425/07. P. sz., AEPI kontra Bizottság ügyben 2009. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3205. o.] 24. pontját)

44 Márpedig a Görög Köztársaság által felhozott első jogalap éppen az 1227/2000 rendelet 16. és 17. cikkének az Elsőfokú Bíróság által megállapított értelmezését vitatja. Ezért azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

– Az ügy érdeméről

45 Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése a nyelvi változatok többségében úgy rendelkezik, hogy a tagállamok „legkésőbb” minden év július 10-ig továbbítják a Bizottságnak az e rendelkezésben hivatkozott információkat.

46 Ez a megfogalmazás kétséget kizáróan kötelező jelleget ad e határidőnek. Az a körülmény, hogy a görögöt is magában foglaló három nyelvi változat úgy rendelkezik, hogy a tagállamok legkésőbb minden év „július 10-ig" továbbítják a Bizottsághoz az említett információkat, e cikknek nem nyújt a többi nyelvi változattól eltérő értelmet.

47 Ezt az értelmezést megerősíti mind az 1227/2000 rendelet szerkezete, mind az említett rendelet 16. cikke (1) bekezdésének célja.

48 Először is meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság azon érvelése, miszerint az e rendelkezésben előírt határidő kötelező jellege az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdéséből következik, azon téves előfeltevésen alapul, hogy e rendelkezés azt az esetet is magában foglalja, amikor a tagállam elmulasztja a Bizottságnak az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerinti nyilatkozatot benyújtani, miközben ennek egyértelmű szövegéből következik, hogy az csak a hiányos, minden év július 10-ig ki nem egészített nyilatkozatokra vonatkozik.

49 Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerint ugyanis a Bizottság csökkenti a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó előlegeket, ha a tagállamok által az említett 16. cikk (1) bekezdése szerint neki szolgáltatandó információk hiányosak, vagy ha nem tartják be a határidőt.

50 Ebből következik, hogy a Görög Köztársaság erre vonatkozó érvelésének nem lehet helyt adni.

51 Továbbá meg kell jegyezni, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése a mezőgazdasági kiadásokra nyújtott, az 1258/1999 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése szerinti előlegekre vonatkozik, és nem a végeleges pénzügyi támogatásokra.

52 E cikknek megfelelően a Bizottság az e rendelet 2. és 3. cikkében említett kiadások fedezésére szolgáló pénzügyi forrásokat az adott referencia-időszakban felmerült kiadásokra nyújtandó előleg formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére. Ugyanezen rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság dönt az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegekről. Az előleget a tagállam részére legkésőbb a felmerült kiadás szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell kifizetni.

53 Az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése ilyen körülmények között írja elő, hogy amennyiben a tagállamok által a Bizottságnak az ugyanezen cikk (1) bekezdése szerint szolgáltatandó információk hiányosak és nem felelnek meg a határidőknek, a Bizottság ideiglenesen és átalányjelleggel csökkenti a mezőgazdasági kiadásokra nyújtandó előlegeket.

54 Következésképpen az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése pontosan arra kívánja ösztönözni a tagállamokat, hogy tartsák be az említett cikk (1) bekezdéséből eredő nyilatkozattételi kötelezettségüket.

55 Másodszor nem lehet helyt adni a Görög Köztársaság azon érvelésének, miszerint az 1227/2000 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének szövege megerősíti az említett rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő indikatív jellegét.

56 E cikk szerint a ténylegesen eszközölt, érvényesített és bevallott kiadásokat a Bizottságnak az ugyanezen rendelet 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően bejelentett összeg határáig finanszírozzák.

57 A Görög Köztársaság állításával ellentétben e rendelkezés szövegében semmi sem utal arra, hogy a Bizottság a valós adatokra köteles támaszkodni, és hogy ezért figyelembe kell vennie a tagállamok által az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő lejárta után végzett kiigazításokat.

58 Épp ellenkezőleg, az említett rendelet 17. cikkének (4) bekezdéséből kifejezetten az következik, hogy az említett cikk (1) bekezdésétől eltérve szankciót alkalmaznak, ha az e rendelet 16. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően bejelentett összes terület kisebb, mint az a hektárban kifejezett terület, amelyet a szóban forgó pénzügyi évben az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamoknak nyújtott támogatásban megjelöltek.

59 Ebből következik, hogy a Görög Köztársaság állításával ellentétben a Bizottság a végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat elfogadásakor nem a tényleges összes területet, hanem csak azt a területet köteles alapul venni, amelyet az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőn belül jelentettek be.

60 Harmadszor az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt nyilatkozat által követett célból kitűnik, hogy a július 10-i határidővel lehetővé kívánják tenni a Bizottságnak, hogy a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatot megfelelő időben fogadja el, így az nem kötelezhető arra, hogy az említett határidő után közölt módosított adatokat vegyen alapul a határozat elfogadásához.

61 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alapján az első részleteket a Bizottság évente utalja át a tagállamoknak objektív szempontok alapján, a különleges helyzetek és szükségletek, valamint az intézkedés céljának eléréséhez szükséges erőfeszítések figyelembevételével. E cikk (2) bekezdése alapján a támogatások első részleteit az intézkedés céljának és a rendelkezésre álló előirányzatoknak a figyelembevételével a tényleges kiadásoknak és a tagállamok által előterjesztett felülvizsgált kiadási előirányzatoknak megfelelően alakítják ki egy második szakaszban.

62 Ilyen körülmények között az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettség lehetővé kívánja tenni a Bizottságnak, hogy rendelkezzen a pénzügyi támogatásoknak az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése alapján történő végleges megállapításához szükséges tényezőkkel.

63 Márpedig csak az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidő kötelezőnek tekintése teszi lehetővé annak biztosítását, hogy a tagállamoknak nyújtott, kezdetben az 1493/1999 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése alapján csak ideiglenes pénzügyi támogatásokat megfelelő időn belül a tényleges kiadások alapján kiigazíthassa a Bizottság.

64 E tekintetben meg kell jegyezni egyrészt, hogy az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (8) bekezdése szerint egy adott pénzügyi évre való hivatkozás a tagállamok által október 16. és a következő év október 15. között ténylegesen teljesített fizetésekre vonatkozik, másrészt pedig, hogy az 1258/1999 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság dönt az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra nyújtandó havi előlegekről, amely esetben az októberi kiadásokat e hónapra kell elszámolni, ha

azok október 1. és 15. között merültek fel, és novemberre kell elszámolni, ha október 16. és 31. között merültek fel. Az említett előleget a tagállam részére legkésőbb a felmerült kiadás szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell kifizetni.

65 Ilyen körülmények között annak érdekében, hogy a tagállamok a folyó pénzügyi év vége előtt teljesíteni tudják az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében bejelentett kiadásokra vonatkozó utolsó kifizetéseket, és a Bizottság a költségvetési év vége előtt az azon pénzügyi évben rendelkezésre álló címsorokból visszatérítse azokat, szükséges, hogy az adott pénzügyi évben a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatot a pénzügyi év vége előtt, azaz október 15. előtt elfogadják.

66 A célból, hogy a Bizottság e határidő előtt el tudja fogadni és ki tudja hirdetni az említett végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatot, – figyelembe véve az őt érintő eljárási előírásokat – fontos, hogy legkésőbb az érintett pénzügyi év július 10-éig a Bizottság rendelkezésére álljon az összes tagállamra vonatkozó információ.

67 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az 1227/2000 rendelet 17. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, kizárt a tagállamnak nyújtott pénzügyi támogatás bármiféle elszigetelt módosítása. E rendelkezés alapján ugyanis a folyó pénzügyi évben esedékes kiadások későbbi finanszírozása iránti, az említett rendelet 16. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett kérelmek csak akkor fogadhatók el, ha rendelkezésre állnak források azután, hogy valamennyi tagállamra nézve levonták a tagállamoknak kiutalt

összes pénzösszegből a 16. cikk (1) bekezdés a) pontjának megfelelően bejelentett és a 16. cikk (1) bekezdés b) pontjának megfelelően bevallott együttes összeget.

68 E megállapításokból következik, hogy a Bizottság nem kötelezhető arra, hogy elfogadja a hozzá határidőn túl továbbított adatokat, mivel ez megakadályozhatja a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat megfelelő időben történő elfogadását.

69 Ezt az értelmezést nem kérdőjelezheti meg az a körülmény, hogy a Bizottság elismerte, hogy a késedelmesen közölt adatok részéről történő figyelembevétele nem teljesen kizárt, amennyiben csak csekély határidő-túllépésről van szó, és az adott pénzügyi évre vonatkozóan a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozatot október 15-e előtt el tudja fogadni.

70 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy az első jogalap nem megalapozott. Ezért azt el kell utasítani.

A számos általános jogelv téves értékelésére alapított második jogalapról

71 A jelen jogalapnak két része van:

A második jogalapnak a jóhiszemű együttműködés, a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elvének a megsértésére alapított első részéről

– A felek érvei

72 A Görög Köztársaság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a Bizottság a jóhiszemű együttműködés, a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elvét nem sértette meg azáltal, hogy nem vette figyelembe a görög hatóságok által neki továbbított kijavított adatokat, és a nyilvánvalóan hibás adatokra támaszkodott, miközben elég idővel rendelkezett a kijavított adatok határozatába történő beillesztésére.

73 A Bizottság azzal érvel, hogy ezt az érvelést mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel már az elsőfokú eljárásban felhozott érveket ismétli meg annak bizonyítása nélkül, hogy mennyiben téves az Elsőfokú Bíróság értékelése.

– A Bíróság álláspontja

74 Második jogalapjának első részével a Görög Köztársaság lényegében azzal érvel, hogy a jóhiszemű együttműködés, a jóhiszeműség és a gondos ügyintézés elve alapján a Bizottságnak egyrészt nem kellett volna figyelembe vennie a neki továbbított

nyilvánvalóan hibás adatokat, másrészt pedig figyelembe kellett volna vennie a kijavított adatokat, mivel rendelkezett az ahhoz szükséges idővel, hogy a vitatott határozatba azokat beillessze.

75 Meg kell jegyezni, hogy ezzel a Görög Köztársaság lényegében megkérdőjelezi az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott határozat 57–59. pontjában végzett tényértékelést. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 57. pontjában lényegében úgy vélte, hogy a görög hatóságok által 2006. július 10-én közölt adatok hibás jellege egyáltalán nem volt nyilvánvaló. Másrészt az 59. pontban lényegében úgy vélte, hogy amikor a kijavított adatokat továbbították a Bizottságnak, az már nem rendelkezett az ahhoz szükséges idővel, hogy ezen adatokat a vitatott határozat megfelelő időben történő elfogadása céljából figyelembe vegye.

76 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 225. cikk első bekezdése és a Bíróság alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és kizárólag az Elsőfokú Bíróság rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. E tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – feltéve, hogy nem ezek elferdítéséről van szó – nem olyan jogkérdés, amelyet a fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia (lásd a C-104/00. P. sz., DKV kontra OHIM ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-7561. o.] 22. pontját, a C-173/04. P. sz., Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-551. o.] 35. pontját és a C-38/09. sz., Ralf Schräder kontra CPVO ügyben 2010. április 15-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-3209. o.] 69. pontját).

77 Márpedig a jelen ügyben a Görög Köztársaság nem bizonyította, és még csak nem is hivatkozott arra, hogy a tényeket vagy az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott bizonyítékokat bármely módon elferdítették. Következésképpen a második jogalap első részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A második jogalapnak az egyenlő bánásmód általános elvének a megsértésére alapított második részéről

– A felek érvei

78 A második jogalap második részével a Görög Köztársaság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen állapította meg, hogy a Bizottság nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy elutasította a neki késedelmesen továbbított kijavított adatok figyelembevételét.

79 E tagállam szerint a Bizottság magatartása ellentétes a tagállamok egyenlő bánásmódjának elvével, mivel az említett intézmény önkényesen elfogadott más tagállamok által határidőn túl továbbított adatokat.

80 A Bizottság azzal érvel, hogy ezt az érvet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel először a fellebbezési szakaszban hozták fel, és mivel nem említ olyan alapvető jogi és ténybeli elemeket, amelyeken e panasz alapul. Másodlagosan azzal érvel, hogy ezen érv megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

81 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az, ha valamely félnek megengednék, hogy először a Bíróság előtt hozzon fel olyan jogalapot, amelyet az Elsőfokú Bíróságnál nem terjesztett elő, azt jelentené, hogy az

Elsőfokú Bíróság által eldöntött jogvitán túlterjedő jogvitával fordulhatna a Bírósághoz, amelynek hatásköre korlátozott a fellebbezési eljárásban. A fellebbezési eljárás keretében tehát a Bíróság hatásköre az első fokon tárgyalt jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik (lásd ebben az értelemben a C-136/92. P. sz., Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ügyben 1994. június 1-jén hozott ítélet [EBHT 1994., I-1981. o.] 58. és 59. pontját; a C-266/97. P. sz., VBA kontra VGB és társai ügyben 2000. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2135. o.] 79. pontját; a C-456/01. P. és C-457/01. P. sz., Henkel kontra OHIM egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5089. o.] 50. pontját, valamint a C-16/06. P. sz., Les Éditions Albert René kontra OHIM ügyben 2008. december 18-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-10053. o.] 126. pontját).

82 Márpedig meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság előtt nem hivatkoztak a Görög Köztársaság azon kifogására, miszerint a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azáltal, hogy elfogadott más tagállamoktól származó, határidőn túl közölt adatokat.

83 Ilyen körülmények között a második jogalap második részét mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

84 Következésképpen a második jogalapot mint elfogadhatatlant teljes egészében el kell utasítani.

Az ellentmondásos indokolásra alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

85 A Görög Köztársaság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság ellentmond önmagának azáltal, hogy egyrészt a megtámadott ítélet 25., 36. és 43. pontjában azt állítja, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőnek kötelező jellege

van, és másrészt az említett 59. pontjában megállapítja, hogy a Bizottsággal késedelmesen közölt adatokat ez utóbbi figyelembe veheti, amennyiben az előírt határidő csekély túllépéséről van szó, és amennyiben ez a figyelembevétel nem akadályozza meg a tagállamoknak nyújtott végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat elfogadását.

86 A Bizottság szerint a megtámadott ítélet indokolása nem ellentmondásos, hanem egy és ugyanazon logikát követ, vagyis a jogszabályok helyes alkalmazásának és ezzel egy időben a tagállammal folytatott jóhiszemű együttműködés elve tiszteletben tartásának a logikáját.

A Bíróság álláspontja

87 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon kérdés, hogy az Elsőfokú Bíróság ítéletének indokolása ellentmondásos-e, jogi kérdésnek minősül, amelyre a fellebbezés keretében lehet hivatkozni (lásd többek között a C-120/06. P. és C-121/06. P. sz., FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6513. o.] 90. pontját és a C-385/07. P. sz., Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2009. július 16-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-6155. o.] 71. pontját).

88 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 25., 36. és 43. pontjában az állította, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőnek kötelező jellege van.

89 A Görög Köztársaság azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság ellentmond önmagának azáltal, hogy ezt követően a megtámadott ítélet 59. pontjában azt állítja, hogy a tagállam által a Bizottsággal késedelmesen közölt adatoknak az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján történő figyelembevétele nem teljesen kizárt.

90 Ezen érvelésnek azonban nem lehet helyt adni.

91 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 31. és 32. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt, július 10-i időpont annak érdekében került így meghatározásra, hogy a Bizottság rendelkezésére álljon a végleges pénzügyi támogatásokat megállapító határozat október 15. előtti elfogadásához és közzétételéhez szükséges idő. Az említett bíróság a megtámadott ítélet 43. pontjában jelzi továbbá, hogy e határidőnek a tagállamokra nézve olyan értelemben van kötelező jellege, hogy azok nem követelhetik, hogy a Bizottság vegye figyelembe az említett határidő lejártát követően közölt adatokat.

92 Ezt követően nem ellentmondásos az, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 59. pontjában megállapíthatta, hogy a késedelmesen közölt adatok figyelembevétele csak akkor képzelhető el, amennyiben e határidő csekély túllépéséről van szó, és az nem veszélyezteti a tagállamoknak az érintett pénzügyi évre vonatkozó végleges pénzügyi támogatásait megállapító határozat október 15. előtti elfogadását. Ugyanis, bár a tagállamok kötelesek a Bizottságnak legkésőbb minden év július 10-ig továbbítani az 1227/2000 rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében előírt adatokat, a Bizottság rendelkezésére áll az a lehetőség, hogy figyelembe vegye azokat az adatokat, amelyeket e

határidő után továbbítottak, mégpedig a célból, hogy ne zárja ki a végleges határozatból az e határidőt csak pár nappal túllépő tagállamokat.

93 Ezért a Görög Köztársaság által hivatkozott ellentmondásos indokolást nem lehet megalapozottnak tekinteni. Következésképpen a fellebbezés harmadik jogalapját el kell utasítani.

94 A fenti megállapítások összességéből következik, hogy a Görög Köztársaság által a fellebbezésének alátámasztására hivatkozott egyetlen jogalapnak sem lehet helyt adni, és ezért a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

95 Az eljárási szabályzat 69. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

96 Mivel a Görög Köztársaság pervesztes lett, a Bizottság kereseti kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság a következőképpen határozott:

1) A fellebbezést elutasítja.

2) A Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások